

Krasa: Wižo na kedźbu —

Pilk: Njibudźće w krozy, z njej žno budu hotowy.

Krasa: Čiń nož čiń! Dyrbju najporjedy do wsy, za
wokonik tu hižo zasy budu.

Pilk (wotěndže a reči na tón bok, hódž Hliza wotěndže):
Kaj, pjěnjězy su pře wšo na swěće a njibjěsca
njomóžće wy djakowna dosć być, zo su wam
tak starosciwego nana darite. Wi, što k žiwje-
nju stusa. Ćeli něchtó zwólniwy, sebi kolcu
bjěz zamóženja brac', reka: ty sy mój muž;
mětóž tute kubto je drohatniše hač utodosc',
rjanosc', pócćiwosc', čěse', mudrosć a přistoj-
nosć. (Hliza a Pilk wotěndžetaj).

Krasa: Ach, ty zloty pachole! Njerěči wón koj jandžel?
To je mój muž. Zbójny tón muž, kiž ma
kajkeho stuzownika.
